

M.B.B. mod Sverige (sag nr. 104/1998 af 5. maj 1999)

Sagsfremstilling:

Den iranske statsborger M.B.B. indrejste i Sverige i oktober 1995, hvor han senere søgte asyl. I sin ansøgning om asyl henviste M.B.B. til, at han havde tjent i den Iranske Revolutionære Garde, men på et tidspunkt havde fået problemer med de iranske myndigheder, idet han nægtede at udføre visse opgaver. M.B.B. henviste endvidere til, at han under opholdet i Sverige var konverteret til kristendommen.

De svenske myndigheder meddelte M.B.B. afslag på asyl og henviste til, at det var usandsynligt, at han havde været i stand til at forlade Iran på et pas, hvis han havde haft de påståede problemer med de iranske myndigheder. De svenske myndigheder henviste endvidere til, at M.B.B. opholdt sig i Sverige i to måneder, inden han søgte asyl. Der henvistes også til, at der i øvrigt var alvorlige grunde til at antage, at M.B.B. i sin tid i den Revolutionære Garde havde begået forbrydelser imod menneskeheden og følgelig var udelukket fra at få asyl i henhold til Flygtningekonventionens artikel 1 F. De svenske myndigheder lagde i den forbindelse vægt på, at M.B.B. under en samtale med de svenske immigrationsmyndigheder havde oplyst, at han deltog i udspionering af det kurdiske mindretal, deltog i tortur og piskning af tilfangetagne personer, samt havde effektueret beslutninger om "forsvindinger". Endelig lagde de svenske myndigheder vægt på, at M.B.B. ikke risikerede væsentlige problemer på grund af konverteringen til kristendom.

Påstanden:

M.B.B. indbragte Sverige for Torturkomitéen og gjorde gældende, at de svenske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udsendt til Iran, idet han dér risikerede at blive udsat for tortur.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéeen gav ikke M.B.B. medhold i hans klage. Komitéen bemærkede indledningsvis, at artikel 3 beskytter enhver person imod udsendelse til tortur, uanset om en person har begået alvorlige forbrydelser. Det bemærkedes dog i den forbindelse, at Komitéen ikke vil blande sig i hvilken formel status pågældende tildeles i værtslandet (pkt. 6.4.). Komitéen genkaldte sig endvidere principperne fra den generelle bemærkning vedrørende fortolkningen af artikel 3 (pkt. 6.5).

Komitéeen lagde ved afgørelsen vægt på, at M.B.B. under sagen havde givet divergerende oplysninger og til støtte for sin sag havde vedlagt dokumenter, der viste sig at være falske (pkt. 6.6).

Komitéeen lagde endelig vægt på, at M.B.B. hverken havde sandsynliggjort, at personer der deserterer fra den Iranske Revolutionære Garde eller personer, der konverterer fra islam til kristendom, risikerer at blive udsat for tortur i Iran (pkt. 6.7).